

LBRIS

We know
books

A L I N A
C A R A G H I N

CONTRE-JOUR

P O E M E

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2026

EXACT CÂT TREBUIE

Există în poezia Alinei Caraghin o evoluție importantă. Poezia ei nu se mai rezumă la expresia de uz personal trecută prin filtrul unui lirism de factură modernistă, special căutat pentru a da o anumită sonoritate constructului. A abandonat instrumentarul fals, a renunțat la manierele de poeticizare încurajate de fostul ei profesor, Ion Topolog, la aura de poezie pe care anumite tehnici, structuri și clișee pot lăsa impresia că o creează. S-a descoperit pe sine, a dat la o parte filtrul convenționalului, figurilor de stil gratuite, în special a epitetelor de prisos, a sentențiozității, a stilizării forțate și a lăsat să se întrevadă poezia de notație, explozia de real, de cotidian, de urban vag armonizat liric cu o stare evocativă sugerată, cu exploatarea calităților estetice ale limbajului, dincolo de virtuțile lui denotative. Aceste notații: vagi liste de obiecte:

„abracadabra și/ piața volantă apare de nicăieri vineri
dimineața:/ mărgele care au împodobit/ găhuri cândva
sărutate/ vase care-au pierdut șirul florilor, săptămânal la
început, apoi cam de două ori pe an/ monede adunate
pentru pâine/ fotografiile cu oameni care nu clipesc și nu
zâmbesc, pentru clipa ce-i trece peste veac/ jucării de
lemn tocit și porțelan ciobit, cu miros de bunici/ radiouri
lângă care obraji au adunat lacrimi felurite/ chipiuri cu

urme de frunți încruntate/ medalii cândva strălucitoare/
ceasuri care i-au grăbit pe o ea, pe un el,/ viniluri care au
scârțâit fără ca ei, îmbrățișați, să observe/ timbre păstrate
în colecții, care n-au călătorit cu scrisori de amor/ și eu,/
obsolet." (*Fragil*)

sau de stări încărcate de arome și acorduri jazzy scot în evidență minorul, banalul, imediatul, gestul surprins în intimitatea performării. E în această poezie de notație mai multă poezie decât în toată prețiozitatea cu care colectase manifestări ale sentențialului din cele trei volume anterioare, deși o continuitate tematică se poate ușor întrevădea cu ușurință, cum și o tentație a căutării adevărurilor surprinse prin poezia aforistică, prin construcția imaginii paradoxal-laconice în maniera în care se exprimă liric uneori Robert Șerban („femeia mincinoasă/ are picioare lungi fără întoarcere”), Laurențiu-Ciprian Tudor („până la urmă/ sâniile unei femei/ sunt doar doi ochi/ care văd totul cu lapte/ și cu lăcomie/ femeia este o specie suprarealistă/ de melci.”) și Savu Popa („Dragostea/ E atunci când/ Liniile din palma mea/ Se unesc/ Cu cele din palma ta,/ Devenind/ Fire de înaltă tensiune”). La Alina Caraghin poemul erotic are aceeași respirație sacadată ca la amintii poeți din generația ei biologică (și literară), dar nuanța paradoxală este mai estompată, iar universalitatea intenționată este de domeniul implicitului. Doar laconismul sentinței, doar refuzul ornamentației e oarecum similar. La Alina Caraghin, ca la Robert

Șerban uneori, această notație aforistică nu apelează la copula fundamentală a conceptului definit de clasă și caracteristicile sale, la verbul „a fi” care exhibă universalitatea, valabilitatea sau permanența ca impunere auctorială, ori drept cheie unică propusă în decriptarea nodurilor de semnificație densă, ci la alte verbe care sugerează în ecuația comparației fără conectorul „ca” (și fără conectorii echivalenți) asemănarea sau chiar identitatea subiectului concret și greu definit al liricii erotice cu ipostaziile termenului-oglină. Alina Caraghin renunță la universalitatea unui asemenea construct, lăsând în ipostazierea propriei experiențe ca poezia să producă fiorul erotic intenționat:

„degetele tale îmi citesc carnea/ o carte în Braille/ desfaci
filă cu filă/ deznozi/ povestea încâlcită ce sunt.” (*Carne
carte*); „îmi pun o dorință/ aruncând bănuțul în fântână./
oare cât timp își poate ține iubirea respirația/ sub ape?”
(*Roma în mai*); „il chemăm pe Dumnezeu în noi/ până
ne umplem./ / când nu mai încap,/ trece dintr-unul
într-altul/ prin vasele comunicante/ ale unui singur trup
de har.” (*Comuniune*); „trag draperiile opace/ și stau în
contre-jour,/ să-ți rămân pe retină/ femeie sculptată din
lumină” (*Dimineți*).

Există așadar un eu liric asumat și o continuă încercare de fugă din ipostaza lirică a eului narator – ceea ce ajută ca poezia Alinei Caraghin să se distileze –, iar când acest lucru se întâmplă, nici

copula definiției, nici cea a comparației nu mai sunt de folos. Forța de sugestie devine mai importantă, mai luminoasă, palpabilul reprezentat prin factualitatea redată fără prețiozități produce efecte estetice, iar poezia de dragoste astfel îmbuteliată are efervescenta câștigată prin a doua fermentare în sticlă, după *méthode champenoise*, acea *prise de mousse* care îmbată estetic și lasă să se vadă maturarea pe drojzii: „șampanie în camera mică de hotel/ Alizé Montmartre, trei stele, fereastra de la baie în dreptul unui liceu/ dragostea s-a strecurat în noi ca un poem// furtună în hotelul cu nume de vânt.” (*Fragment de Paris*), sau „ne așezăm să privim/ o apă/ nu spunem nimic,/ am întrerupe cicadele.” (*Moment albastru*). Uneori dozajul este atât de bine proporționat – „exact cât trebuie”, cum ar spune Alina Caraghin – încât poemul e o simplă armonizare jazzy a unor ritmuri erotice temperate, unitare și echilibrate:

„intru în magazinul ăla/ pentru că aerul e gros/ și nimeni nu mă întrebă nimic/ pisica e întinsă pe teighea/ cu burta la vedere/ ca și cum ar ști ceva despre abandon/ ceea ce eu încă învăț/ jazzul curge leneș/ sună a transpirație uscată/ și pahare nespălate/ mă uit la cercei/ atârnă/ așteaptă/ vor să fie atinși/ fără să promită nimic/ vânzătoarea mă măsoară din ochi:/ e clar că/ n-am venit pentru argint/ ci pentru senzația că cineva/ ar putea observa linia gâtului/ uneori cumpăr cercei lungi/ reci la început/ apoi calzi/ după ce stau pe piele/ nu ca să fiu frumoasă/ ci ca să-mi amintesc/ că încă reacționez/ la contact/ mă gândesc

la tine/ prea aproape/ într-un mod care strică lucrurile/
dacă ai vedea mai departe de ochii mei/ ai înțelege/ că
n-a fost niciodată vorba de cercei/ ci de momentul acela/
în care tăcerea/ apasă exact cât trebuie" (*Atingeri*)

Cu asemenea poeme Alina Caraghin descoperă
poezia, sau poezia găsește în Alina Caraghin o
modalitate de expunere.

Adrian LESENCIUC

LBRIS

We know
books

FRAGIL

abracadabra și
piața volantă apare de nicăieri vineri dimineața:
mărgele care au împodobit gâturi cândva sărutate
vaze care-au pierdut șirul florilor,
săptămânal la început,
apoi cam de două ori pe an
monede adunate pentru pâine
fotografii cu oameni care nu clipesc
și nu zâmbesc,
pentru clipa ce-i trece peste veac
jucării de lemn tocit și porțelan ciobit,
cu miros de bunici
radiouri lângă care obrajii au adunat lacrimi felurite
chipiuri cu urme de frunți încruntate
medalii cândva strălucitoare
ceasuri care i-au grăbit pe o ea, pe un el,
viniluri care au scârțâit fără ca ei, îmbrățișați,
să observe
timbre păstrate în colecții, care n-au călătorit
cu scrisori de amor
și eu,
obsolet.

DRUMURI NUMITE ACASĂ

iubirile-val mă ating fără să ajungă la miez
aștept valul care să mă înghită
tălpile îmi sunt deja ude de dezamăgiri
într-o zi cerul
s-a revărsat ca un pahar prea plin
și a venit valul acela,
să mă învețe că nu toate furtunile sfâșie
unele deschid drumuri
cu care mi se va obișnui mersul

valurile mici?
nu mai încerc să le prind, să le numesc
le văd cum hrănesc o liniște mare
în care se aud
pașii altora.

VINDECARE

jazzul bălțește
ca o mahmureală
poate n-ar strica mai multă simplitate
când ți-e greu
să fie de ajuns
că sunt
nu să repar
nu să spun
doar să ocup spațiul
și când mi-e greu
să nu pleci
să rămâi
ca jazzul
care nu promite nimic
dar ține loc de noapte

CUPRINS

Exact cât trebuie

<i>de Adrian Lesenciuc</i>	5
Fragil	11
Drumuri numite acasă	12
Vindecare.....	13
În cartierul Șchei	14
Atingeri.....	15
Eleganță marină	17
Curaj	18
Farsă.....	19
Montagne russe	20
Carne carte	21
Poemul din șanțuri.....	22
Dăruire-primire.....	23
Roma în mai	24
Exil	25
Poezia rock	26
Marine cărți audio.....	27
Regele grădinii.....	28
Jocul	29
Stelele din noi	31
Poezia furtună	32

Protectorul	33
Zbor	34
Cărți cu furnici	35
Trei revolve	36
Cuvinte cadou.....	37
Tablou catalan.....	38
Online	39
Dansuri.....	40
La piramide.....	41
Tablou cu verde.....	42
Scrisori către Dumnezeu.....	43
Comuniune	44
Taina redeșteptării	45
Caleidoscop	46
Post-conflict.....	47
Comoara.....	48
Ochii din spate	49
Cod roșu	50
Cu adevărul lipit de tâmplă	51
Simplu	52
Dragoste în <i>montagne russe</i>	53
De ploaie, de dragoste	54
Înlănțuire.....	55
Fereastră.....	56
Prizonier	57
Perseide	58
Judecăți.....	59
Scara către Marea inimă.....	60
Lumină cu gust.....	61

Fragment de Paris.....	62
Moment albastru.....	63
Urban.....	64
Poveste pe jumătate.....	65
Dimineți.....	66
Odă	67
Vântul androgin.....	69
Vântul bate.....	71